

Oma rahva armastamine: materjal kristlastele ja kogudustele

Jumal lõi rahvad, Ta kutsus neid igakülgsel loovusele ning iga rahva au ja kiiduväärsus saab lõpuajal Uues Jeruusalemmas tähistatud¹.

Kristlastena on meil kahekordne kodakondsus: meie rahvuslik ja meie igavene kodakondsus Kristuses². Me võime mõlema üle uhked olla.

Aga mida tähendab oma rahva armastamine Jumala vaatenurgast ja sellele lojaalne olemine, kui me teame Kristuse nõuet, et me peame panema oma lojaalsuse Tema ja Tema Kuningriigi vastu esikohale?

Ja kuidas me seda teeme sellel raskel ja muutuval ajal, kus poliitika on nii segane ja vihane?

On oluline, et me töötaksime selle kallal: individuaalselt, kohaliku kogudusena ja kogudusena omal maal üldiselt. Kui meil on raske rääkida kaaskristlastega oma riigi olukorrast ja poliitikast, muutumata emotsionaalseks, siis on veelgi olulisem, et me seda teeksime! Me peame lihtsalt võtma rohkem aega, et palvetada, üksteisega suhelda ja õppida mõistma ilma kohut mõistmata.

Mõned piibellikud alused, enne kui läheme edasi

Kristus on kõigi Issand ja Looja ning Ta otsustab iga valitsuse üle, mis ei järgi Tema teid³. Piibel, nii Vana kui ka Uus Testament, ütleb meile, millised need teed on. Vaadake hoolikalt kogu Pühakirja, et mõista, milline näeks välja meie maa, kui see oleks tõesti „kristlik”. Seda standardit järgida on väga raske⁴.

Kogudus ei ole inimlik institutsioon, vaid on Kristuse Pruut, ja ühel päeval on selle hulgas liikmeid igast hõimust ja rahvast maa peal⁵. Üks konkreetne denominatsioon võib omada riigikiriku eristaatust, kuid see on ikka veel või peaks olema riigist sõltumatu.

¹ Ilmutuse 21: 26

² Filiplastele 3: 20

³ Koloslastele 1: 15-17, Jesaja 40: 23

⁴ Alates armastavast sotsiaalsest toetusest läbi laiendatud perekondade, kuni absoluutse seksuaalse puhtuse käsuni, töötajate ebaausa kohtlemise hukkamõistmiseni ja rahandussüsteemini, mis ei seo inimesi püsivate võlgadega - need on vaid selle algus, mida Pühakiri räägib Jumala rangete nõuete kohta ühiskonna toimimisele.

⁵ Ilmutuse 21:2, Ilmutuse 7: 9

Kristlased on püha rahvas, kes kuulub Jumalale⁶. Me oleme selles maailmas, kuid me ei ole sellest maailmast. Kristlased seostuvad ühiskonna ja poliitikaga, kuid jäävad sellest erinevaks. Me peame alati kaitsma oma vabadust elada kuulekuses Kristusele, kuulutada evangeeliumi kõigile ja teha jüngreid, jaatada oma kultuuris seda head ja rääkida prohvetlikult, kui asjad on valesti. Kui poliitilised või vaimulikud valitsejad püüavad meie Kristuse-kuulekusele vastu seista, on võimalik nende autoriteeti vaidlustada⁷.

Valitsuse roll on antud Jumalast, kuid see on piiratud. Selleks on rahu säilitamine, õiguse tagamine ja nõrkade kaitsmine. Valitsus allub ka Jumala seadusele, olenemata sellest, kas ta seda tunnustab või mitte. Valitsejad peavad tooma õnnistust⁸.

Endale asjade selgeks tegemine – küsimusi mõtteaineks

Juhised. *Palun valige sobivad küsimused. Parema on vaadata vaid mõnesid küsimusi, aga seda palvemeelselt ja hoolega, kui kiirustada. Kui te teistega arutlete ja tekitab lahkarvamused, siis palun pingutage, et kuulata üksteist tähelepanelikult, peatudes vajadusel uuesti palveks. Ärge heitke üksteise murepunkte või seisukohti kõrvale. Laske inimestel jagada ilma neid arvustamata. Püüdke mõista, isegi kui te nendega ei nõustu. Võtke aega koos palvetamiseks. On võimalik, et arutelu tekitab emotsioone. Kui nii, siis peate võib-olla arutelu pooleli jätma, kuid proovige kokku leppida, millal te uuesti räägite. Kui on saadud haiget või on pingeid, tahab Issand tuua lepitust. Ta tahab oma rahva ühtsust.*

1. Mida me oma rahva juures enim armastame? Mis meie meelest võib esindada meie rahva au ja kiiduväärsust Uues Jeruusalemmas?
2. Mis on suurimad ohud, millega meie rahvas silmitsi seisab?
3. Kas on poliitikuid, kes kutsuvad üles täielikule lojaalsusele neile või riigile?
4. Kas meie maal on poliitilisi liikumisi, mis edendavad kristlikke väärtusi ja meie maa kristlikku pärandit? Pidades silmas Pühakirjas esitatud väärtuste skaalat, siis kui kristlik see visioon on? Mille üle oleks meie meelest Jeesusel hea meel ja mille üle mitte? Kui väärtused on kristlikud, siis kas need on rajatud ka kristlikele alustele?
5. Kõik inimesed on patused. Võim võib ära rikkuda. Me võime vajada tugevaid juhte, aga liiga palju võimu väikese grupi inimeste käes on alati ohtlik. Kas on poliitilisi liikumisi, mis ei paista mõistvat õigusnorme ja demokraatlikku kontrolli oma rahva ja selle institutsioonide läbi, kaasa arvatud sõltumatu kohtusüsteem, meedia ja poliitiline opositsioon?

⁶ 1 Peetruse 2: 9

⁷ Apostlite teod 5:28-29, Apostlite teod 16:37, Apostlite teod 23: 1-5

⁸ Õpetussõnad 31:4-9, Roomlastele 13: 1-4, 1 Peetruse 2: 13-14, 1 Kuningate 21: 1-19, 2 Saamueli 23: 3-4

6. Meie rahvas võib seista silmitsi probleemidega, mida paljud poliitilised parteid tunduvad ignoreerivat. Meile võivad meeldida teatud poliitikud, kuna neil on julgust tegeleda raskete teemadega. Kui nii, siis vaatame:
 - a. Kas nad teevad seda korrektselt ja ausalt?
 - b. Kas nad on ebaausad või liialdavad teisi süüdistades? Kas poliitikud loovad “nemad *versus* meie” stsenaariumi?
 - c. Kas pakutud lahendused töötavad kõigi heaks meie kogukonnas?
7. Evangeelium on kõigi jaoks⁹. Kristuses ei ole juuti ega kreeklasi¹⁰. Meid on kutsutud armastama “samaarlast”¹¹, keda ühiskond põlgab. Kas meie maa poliitilises retoorikas on midagi, mis teeb koguduse jaoks raskeks tervitada kõiki, kaasa arvatud neid, keda tänane kultuur hülgab? Kas mõistet “kristlane” kasutatakse vääriti, nii et selle peab välja praakima?
8. Meie maal elab palju vähemusi. Mõnel juhul on suuri kultuurilisi erinevusi. Kas poliitiline retoorika võib leida pigem rohkem või vähem lahendusi kultuurilistele küsimustele, mis võivad põhjustada pingeid? Kuidas poliitilised liikumised tahavad toetada vähemusi meie rahvusperekonnas¹²?
9. Kuidas meie poliitilised liikumised räägivad meie naabritest? Kas me oleme andeks andnud neile, kes on meile minevikus kurja teinud? Kas koostöö, vastastikune austus ja solidaarsus suureneb või väheneb? Kuidas saavad kristlased aidata?
10. On suuri rahvusvahelisi väljakutseid, sealhulgas vaeste, orbude ja leskede eest hoolitsemine. Me oleme uhked oma rahva üle. Mida tähendab meie rahva jaoks aupaklik käitumine kõige haavatavamate suhtes, nii kodus kui ka väljaspool? Kas see vastab sellele, mida poliitikud räägivad?
11. Kui üks poliitiline partei või meile meeldiv poliitik ütleb või teeb midagi, mis on Jumala silmis täiesti vale, siis kas me tunnustame seda endale ja tõstame häält selle koha pealt?
12. Oleme õigustatult uhked oma rahvusliku identiteedi üle. Pidades silmas praegust poliitilist õhkkonda, Kristuse iseloomu ja õpetusi, siis kas me oleme tuleviku suhtes optimistlikud või pessimistlikud? Millised on meie lootused oma rahva suhtes?

⁹ Apostlite teod 20: 21

¹⁰ Galaatlastele 3: 28

¹¹ Luuka 10: 25-37

¹² Piibel mainib kahte sisserändajate kategooriat. Ger oli üldiselt meeleheitel, tulles Iisraeli, et ellu jääda. Sellelt mehelt või naiselt oodati, et ta integreeruks Iisraeli ellu. Iisraellastel oli kästud neid armastada ja vastu võtta. Nokri jäi majanduslikult sõltumatuks ja ei integreerunud. Iisraellastel kästi olla ettevaatlikud nende suhtes, kes ei püüdnud integreeruda, aga kästi tervitada neid, kes püüdsid. Seega võime oletada, et Pühakiri nõuab nii sisserändajatelt integreerumist kui ka vastuvõtva kogukonna tervitamist. Igal poolel on oma osa täita, kumbki pool vajab teist, et tal oleks võimalik täita oma osa.

13. Poliitika on kasvavalt vihane ja polariseeritud. Kuidas me saame palvetada oma maa eest ja kõigi heaolu eest oma kogukonnas viisil, mida kõik kristlased kogu südamest toetavad ja mis on võimas, paludes Issandal täita oma Kuningriigi eesmärgid meie maal?

Viimased küsimused

14. Mida me oleme neid küsimusi arutades õppinud? Kas me peame veel palvetama, mõtlema või rääkima?

15. Kas Issand tahab, et me teeme mingeid praktilisi samme?